USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobců: **a) O. G., b) nezl. T. G., c) nezl. S. G.,** žalobci b) a c) zastoupeni žalobkyní a) jako zákonnou zástupkyní, všichni zastoupeni Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., se sídlem Kovářská 4/939, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2022, č. j. OAM-789/ZA-ZA11-K01-R2-2019, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 11. 2022, č. j. 55 Az 2/2022–47,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobcům **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobci jsou státní příslušníci Ukrajiny. Žalovaný jim rozhodnutím uvedeným v záhlaví udělil doplňkovou ochranu na 12 měsíců podle § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Jiný výrok toto rozhodnutí neobsahuje. V odůvodnění žalovaný mimo jiné vysvětlil, z jakých důvodů žalobcům neudělil azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu.

[2] Žalobci se proti rozhodnutí žalovaného bránili žalobou u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“). Krajský soud rozsudkem uvedeným v záhlaví napadené rozhodnutí zrušil v části, v níž žalovaný žalobcům neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, 13 a 14 zákona o azylu, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud dospěl k závěru, že udělení doplňkové ochrany neznamená, že žalovaný žádosti o mezinárodní ochranu vyhověl v plném rozsahu. Proto žalovaný pochybil, pokud před vydáním rozhodnutí žalobce neseznámil s podklady rozhodnutí. V souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tak mohl učinit pouze tehdy, vyhověl-li žádosti v plném rozsahu, což se v posuzované věci nestalo.

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítl, že odůvodnění vztahující se k výrokové části napadeného rozhodnutí je nesrozumitelné a nepřesvědčivé a není z něj zřejmé, jaká je představa soudu o správné podobě výrokové části rozhodnutí pro případ udělení pouze doplňkové ochrany. Jako vzájemně rozporné označil body 12, 15 a 34 napadeného rozsudku.

[4] Stěžovatel se dále neztotožnil s tím, že měl povinnost seznámit žalobce s podklady rozhodnutí. Podle stěžovatele je doplňková ochrana jednou z možností rozhodnutí a její udělení nelze považovat pouze za částečné vyhovění žádosti. K tomu odkázal na své vyjádření ke kasační stížnosti v obdobné věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 Azs 208/2022.

[5] Žalobci ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedli, že stěžovatelova rozhodnutí v minulosti obsahovala kromě výroku o udělení doplňkové ochrany i zamítavý výrok o neudělení ostatních forem mezinárodní ochrany. V kontextu toho je zjevné, že krajský soud v bodě 34 v reakci na nález Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2022, sp. zn. IV. ÚS 1642/21, pouze komentoval změnu stěžovatelových rozhodnutí. Odůvodnění rozsudku je podle žalobců srozumitelné. Žalobci se ztotožnili také s názorem krajského soudu ohledně povinnosti seznámení s podklady rozhodnutí.

[6] Jelikož jde o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], musel se soud zabývat otázkou, zda je kasační stížnost přijatelná ve smyslu § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 1. 2007, č. j. 2 Azs 21/2006-59, č. 1143/2007 Sb. NSS, vymezil, že kasační stížnost podaná žalovaným správním orgánem je přijatelná, jestliže dojde k zásadnímu pochybení krajského soudu při výkladu hmotného či procesního práva, případně pokud krajský soud nerespektuje ustálenou judikaturu.

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil námitku, podle níž je rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost. V této souvislosti lze odkázat na bohatou judikaturu kasačního soudu k této problematice (srov. např. rozsudky ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, č. 244/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 22. 10. 2010, č. j. 3 Ads 80/2009-132). V rozsudku ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2016-25, Nejvyšší správní soud upozornil na to, že s tímto kasačním důvodem je nutno zacházet obezřetně, neboť zrušením rozhodnutí soudu pro nepřezkoumatelnost se oddaluje okamžik konečného vyřešení věci.

[9] V posuzované věci je odůvodnění rozsudku krajského soudu srozumitelné, a dostojí tedy výše uvedeným judikaturním požadavkům na přezkoumatelnost soudních rozhodnutí. V bodech 12 a 15 rozsudku popsal krajský soud vývoj svého právního názoru na formulaci žalobního návrhu. V bodě 34 krajský soud uložil žalovanému promítnout rozhodnutí o všech formách mezinárodní ochrany též do výroků rozhodnutí. Jak z nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1642/21, tak z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2022, č. j. 1 Azs 208/2022-27, však plyne, že lze rozhodnutí o neudělení azylu vyjádřit implicitně ve výroku o udělení toliko doplňkové ochrany – závěr krajského soudu

uvedený v bodě 34 je tedy nutné v tomto ohledu korigovat. Jelikož však důvodem zrušení napadeného rozhodnutí bylo procesní pochybení žalovaného, o němž soud pojedná dále, není uvedená dílčí nepřesnost krajského soudu způsobilá přivodit přijatelnost kasační stížnosti, tím spíše ne její důvodnost.

[10] Druhá kasační námitka se týká povinnosti stěžovatele seznámit žalobce s podklady rozhodnutí v situaci, kdy výsledkem řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany je udělení doplňkové ochrany. Ve stěžovatelem odkazované obdobné věci Nejvyšší správní soud rozhodl již citovaným rozsudkem č. j. 1 Azs 208/2022-27, který poskytuje úplnou odpověď na tuto námitku. Soud zde dospěl k závěru, že pokud správní orgán udělí žadateli doplňkovou ochranu podle § 14a zákona o azylu, vyhovuje tím žádosti o udělení mezinárodní ochrany pouze částečně. Je proto povinen dát žadateli před vydáním takového rozhodnutí možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu.

[11] Judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na stěžovatelovy kasační námitky. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel ve věci neměl úspěch a žalobci nedoložili, že by jim v řízení o kasační stížnosti vznikly náklady řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2022

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu